

Promluva Svatého otce při nešporách s biskupy, kněžími a řeholníky a řeholnicemi v záhřebské katedrále

neděle, 5. června 2011, 17.00 hodin

Drazí bratři v biskupské a kněžské službě,
drazí bratři a sestry,

děkuji Pánu za toto setkání v modlitbě, které mi umožňuje prožít zvláštní moment společenství spolu s vámi, biskupy, kněžími, zasvěcenými osobami, seminaristy, novici a novickami. Srdečně vás všechny zdravím a děkuji vám za svědectví, které vydáváte církvi, jako to v minulých stoletích činilo mnoho pastýřů a mučedníků této země, počínaje svatým Domniem až k blahoslavenému kardinálu Stepinacovi, milovanému kardinálu Kuharičovi a mnoha jiným.

Děkuji kardinálovi Josipu Bozanićovi za laskavá slova na uvítanou. Tento večer si chceme ve zbožnosti a úctě připomenout blahoslaveného Aloise Stepinace, neochvějného pastýře, příklad apoštolské horlivosti a křesťanské neohroženosti, jehož heroický život dodnes inspiruje věřící chorvatských diecézí a je oporou jejich víry a církevního života. Zásluhy tohoto nezapomenutelného biskupa vyplývají bytostně z jeho víry. Ve svém životě měl oči stále upřeny na Ježíše a Jemu se vždycky připodobňoval, až se nakonec stal živým obrazem Krista, také trpícího. Právě díky svému pevnému křesťanskému vědomí dovedl odolat každému totalitarismu, když se v době nacistické a fašistické diktatury stal obhájcem židů, pravoslavných a všech pronásledovaných, a potom v době komunismu „advokátem“ věřících, zejména mnoha pronásledovaných a zabitých kněží. Stal se „advokátem“ Boha na této zemi, poněvadž houževnatě bránil pravdu a právo člověka žít s Bohem.

„Jedinou obětí totiž přivedl k dokonalosti navždy ty, které posvětil“ (Žid 10, 14). Tato věta z *Listu Židům*, kterou jsme právě slyšeli, nás vybízí, abychom uvažovali o postavě blahoslaveného kardinála Stepinace podle „formy“ Krista a Jeho oběti. Křesťanské mučednictví je nejvyšším měřítkem svatosti, ale vždycky a jediné díky Kristu, jeho obdarováním a jako odpověď na jeho obětování, které přijímáme v eucharistii. Blahoslavený Alois Stepinac odpověděl svým kněžstvím, biskupskou hodností, obětí života – jediným „ano“ ve spojení s Kristovým „ano“. Jeho mučednictví představuje vrcholek násilí spáchaného na církvi během hrůzného komunistického pronásledování. Chorvatští katolíci, zejména klérus, byli předmětem systematického útisku a zvůle, které měly vést ke zničení katolické církve, počínaje jejími nejvyššími místními představiteli. Toto obzvláště tíživé období bylo charakterizováno generací biskupů, kněží a řeholníků připravených zemřít, aby nezradili Krista, církev a papeže. Lidé viděli, že kněží nikdy neztráceli víru, naději a lásku, a zůstali tak vždycky sjednoceni. Tato jednota vysvětluje to, co je lidsky nevysvětlitelné, že totiž ani tak tvrdý režim si nedokázal podrobit církev.

Také dnes je církev v Chorvatsku povolána být jednotnou, aby čelila výzvam změněného sociálního kontextu, hledala nové cesty evangelizace s misijní odvahou, zejména ve službě mladým generacím. Drazí bratři v biskupské službě, nejprve bych vás rád povzbudil v plnění vašeho poslání. Čím více budete v plodném souladu mezi sebou a ve společenství s Petrovým nástupcem, tím více budete moci čelit obtížím

naší doby. Kromě toho je důležité, aby se především biskupové a kněží snažili vždycky sloužit smíření mezi rozdělenými křesťany a mezi křesťany a muslimy ve šlépějích Krista, který je naším pokojem. Neopomíjejte nabízet jasné duchovní, věroučné a pastorační indikace svým kněžím. Církevní společenství sice vykazuje oprávněné interní rozdíly, přesto však nemůže věrně dosvědčovat Pána jinak než ve společenství věřících. To od vás žádá službu bdělosti, nabízenou v dialogu s velkou láskou, ale také s jasností a pevností. Drazí bratři, přilnout ke Kristu znamená „zachovávat jeho slova“ za všech okolností (srov. *Jan 14, 23*).

V této souvislosti se blahoslavený kardinál Stepinac vyjadřoval takto: „Největším zlem naší doby je průměrnost v otázkách víry. Nedělejme si iluze... Buď jsme katolíci, anebo nejsme. Pokud jimi jsme, je třeba, aby se to projevovalo v každé oblasti našeho života“ (*Homilie na sv. Petra a Pavla, 29. 6. 1943*). Morální nauka církve, dnes často nepochopená, nemůže být zbavena evangelia. Právě pastýřům přísluší, aby ji směřodatně předkládali věřícím, aby jim pomáhali vyhodnocovat jejich osobní odpovědnost, harmonii mezi jejich rozhodnutími a požadavky víry. Tak bude moci dojít k onomu „kulturnímu zvratu“, který je nezbytný, aby byla prosazena kultura života a společnosti, která bude na míru člověka.

Drazí kněží, zejména vy faráři, znám důležitost a rozmanitost vašich úkolů v době, kdy se začíná silněji pociťovat nedostatek kněží. Povzbuzuji vás, abyste neztráceli elán, bděli bez ustání v modlitbě a v duchovním životě, abyste zdárně plnili svoji službu: učit, posvěcovat a vést ty, kteří klepou na bránu vašich srdcí, a nabízet každému dary, jež vám božská dobrota svěřila. Vytrvejte ve společenství se svým biskupem a ve vzájemné spolupráci. Svoje snažení žijte u pramenů Písma, svátostí, neustálé chvály Boha, v otevřenosti a chápavosti vůči působení Ducha Svatého. Tak budete účinnými pracovníky nové evangelizace, kterou jste povoláni uskutečňovat spolu s laiky koordinovaně a bez zaměňování toho, co závisí na kněžském svěcení, a tím, co patří ke všeobecnému kněžství pokřtěných. Mějte na srdci péči o povolání ke kněžství: snažte se svým nadšením, svou věrností předávat hlubokou touhu odpovědět velkoryse a bez váhání Kristu, který volá k vnitřnímu připodobnění se k Němu, Hlavě a Pastýři.

Drahé zasvěcené osoby, církev mnoho očekává od vás, kteří máte poslání dosvědčovat v každé době „způsob života, který Ježíš, osoba nejvíce zasvěcená a největší Otcův misionář pro jeho království, sám přijal a doporučil svým učedníkům, kteří ho chtěli následovat“ (*Vita consecrata, 22*). Bůh ať je neustále vašim jediným bohatstvím: od Něho se nechejte přetvářet, abyste zviditelňovali pro dnešního člověka, žízňícího po opravdových hodnotách, svatost, pravdu, lásku k Nebeskému Otcovi. Neseni milostí Ducha, hovořte k lidem s výmluvností života proměněného novostí Velikonoc. Celá vaše existence se tak stane znamením a službou zasvěcení, které obdržel každý pokřtěný svým přivtělením ke Kristu.

Vám mladí, kteří se připravujete na kněžství a k zasvěcenému životu, bych rád zopakoval, že božský Mistr (i „mistr“, zde určitě Mistr) je ve světě nepřetržitě činný, a každému, koho si vyvolil, říká: „Následuj mne“ (*Mt 9, 9*). Je to povolání, které vyžaduje, aby bylo denně potvrzováno odpovědí lásky. Kéž je vaše srdce stále připraveno! Heroické svědectví blahoslaveného Aloise Stepinace kéž inspiruje obnovu povolání mezi mladými Chorvaty! A vy, drazí bratři v biskupské a kněžské službě, neopomeňte nabízet mládeži v seminářích a v noviciátech vyváženou formaci, která je hloubkou jejich duchovního života a seriózním studiem připraví ke službě, která dobře zapadne do společnosti naší doby.

Milovaná církev v Chorvatsku, přijmi pokorně a odvážně úkol být mravním svědomím společnosti, „solí země“ a „světlem světa“ (srov. *Mt 5, 13-14*). Buď neustále věrna Kristu a poselství evangelia ve společnosti, která se snaží relativizovat a sekularizovat všechny oblasti života. Buď příbytkem radosti ve víře a naději.

Nejdražší, blahoslavený kardinál Alois Stepinac a všichni svatí vaší země ať se přimlouvají za váš lid a Matka Spasitele ať vás chrání! Vroucně vám a celé církvi, která je v Chorvatsku, uděluji své apoštolské požehnání. Amen. Chvála Kristu a Marii!